

Trondheim, 30.08.2021

Deres referanse: 21/7042

Høring - Krav om merking av teine- og ruseredskap i fritidsfiske

Det vises til høring - Krav om merking av teine- og ruseredskap i fritidsfiske av 16. juni, 2021 med svarfrist 1.september, 2021. Sjømatbedriftene inngir med dette sitt høringssvar.

Forslaget:

I gjeldende regelverk stilles det krav til at vak merkes med eiers navn og adresse. Fiskeridirektoratet foreslår nå å innføre et krav om at også selve redskapen merkes med tilsvarende informasjon. I første omgang vil kravet gjelde ved bruk av teiner og ruser i fritidsfisket. Et mer generelt krav til merking av selve redskapen ønskes på et senere tidspunkt også innført i yrkesfisket. Her arbeides det imidlertid med en elektronisk løsning hvor noe testarbeid gjenstår.

Sjømatbedriftenes vurdering:

Sjømatbedriftene oppfatter det som positivt at Fiskeridirektoratet her foreslår en forsterking av merkeplikten av teiner og ruser i fritidsfisket. Ettersom det er en anseelig mengde redskap forlatt på sjøbunnen langs vår kyst, er det behov for løsninger som forminsker denne problematikken i fremtiden samtidig som man rydder unna det som allerede er der. Sjømatbedriftene er derimot noe skeptiske til hvilken effekt det foreslåtte tiltaket reelt sett vil ha på problematikken med forsøpling og spøkelsesfiske. I denne sammenheng, registrer vi at det argumenteres for at en innføring av merking av selve redskapen vil bidra til større ansvarlighet hos aktøren. Med tiden er særlig teiner, men også i noe utstrekning ruser blitt vesentlig mer tilgjengelig for de fleste, redskapen er også blitt rimeligere og flere har tilgang på fartøy og tid til overs for rekreasjon på sjøen i form av fiske med både passiv og aktiv redskap. Videre registrer Sjømatbedriftene at noe av incentivet ved å ta jobben med å merke

selve redskaper i tillegg til vaket, vil være at det er større sannsynlighet for at eier kan få tilbake tapt redskap, der det er aktuelt. Sjømatbedriftene er bekymret for at dette kan endres til en holdning hvor eier sokner mindre etter tapt redskap, men heller overlater det til ryddemannskapet å hente opp og returnere det de har tapt. Når redskaper så blir returnert til eier, uten annen dertilhørende sanksjon, vil dette kunne sende feil signaler til de som benytter seg av sjøen og fiske med passivt redskap til rekreasjon. Her må påpekes at det er en vesensforskjell på den som fisker for å livnære seg mot den som fisker for rekreasjon: Selv om begge lider et tap når man ikke får tilbake sin redskap, vil dette gå ut over yrkesfiskerens grunnlag for sitt daglig virke og levebrød, mens det for fritidsfiskeren ikke vil være et større tap enn det som ble investert i en fritidssysse.

Avslutningsvis må vi her tilføye at vi mener at merking av selve redskaper – uavhengig av hva som er målet med merkingen, bør gjøres på selve redskaper. Sjømatbedriftene håper at myndighetene i et mer langsiktig perspektiv og da i kombinasjon med for eksempel merking, innfører krav og plikter overfor fritidsfiskere som vil ha en merkbart klar effekt på problematikken med spøkelsesfiske og forurensning som følge av tapt redskap.

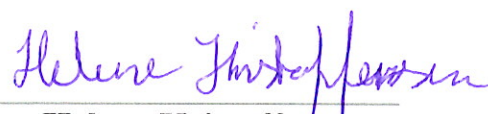
Sjømatbedriftenes konklusjon:

Sjømatbedriftene støtter Fiskeridirektoratets forslag med de ovenfornevnte bemerkninger.

Med vennlig hilsen
Sjømatbedriftene

Robert Eriksson
Administrerende Direktør

Helene Kristoffersen
Fagsjef fangstbasert industri